

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

7 aprilie 2016 *

„Recurs — Dumping — Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 3 alineatele (5), (7) și (9) — Articolul 6 alineatul (1) — Regulamentul (CE) nr. 926/2009 — Importuri ale anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din China — Taxă antidumping definitivă — Stabilirea existenței unui pericol de prejudiciu — Luarea în considerare a unor date ulterioare perioadei de anchetă”

În cauzele conexe C-186/14 P și C-193/14 P,

având ca obiect două recursuri formulate în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introduse la 14 aprilie 2014 (C-186/14 P) și la 15 aprilie 2014 (C-193/14 P),

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., cu sediul în Ostrava-Kunčice (Republica Cehă),

ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, cu sediul în Roman (România),

Benteler Deutschland GmbH, fostă Benteler Stahl/Rohr GmbH, cu sediul în Paderborn (Germania),

Ovako Tube & Ring AB, cu sediul în Hofors (Suedia),

Rohrwerk Maxhütte GmbH, cu sediul în Sulzbach-Rosenberg (Germania),

Dalmine SpA, cu sediul în Dalmine (Italia),

Silcotub SA, cu sediul în Zalău (România),

TMK-Artrom SA, cu sediul în Slatina (România),

Tubos Reunidos SA, cu sediul în Amurrio (Spania),

Vallourec Oil and Gas France SAS, fostă Vallourec Mannesmann Oil & Gas France SAS, cu sediul în Aulnoye-Aymeries (Franța),

Vallourec Tubes France SAS, fostă V & M France SAS, cu sediul în Boulogne-Billancourt (Franța),

Vallourec Deutschland GmbH, fostă V & M Deutschland GmbH, cu sediul în Dusseldorf (Germania),

Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, cu sediul în Kindberg (Austria),

Železiarne Podbrezová a.s., cu sediul în Podbrezová (Slovacia),

* Limba de procedură: engleza.

reprezentate de G. Berrisch, Rechtsanwalt, și de B. Byrne, solicitor

recurente,

celelalte părți în proces fiind:

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, cu sediul în Huang Shi (China), reprezentată de N. Niejahr, Rechtsanwältin, de Q. Azau și de H. Wiame, avocats, precum și de F. Carlin, barrister,

reclamantă în primă instanță,

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de J.-P. Hix, în calitate de agent, asistat de B. O'Connor, solicitor, și de S. Gubel, avocat,

pârât în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de J.-F. Brakeland și de M. França, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

intervenientă în primă instanță (C-186/14 P),

și

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de J.-P. Hix, în calitate de agent, asistat de B. O'Connor, solicitor, și de S. Gubel, avocat,

recurent,

susținut de

Republica Italiană, reprezentată de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de A. Collabolletta, avvocato dello Stato,

celelalte părți în proces fiind:

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, cu sediul în Huang Shi, reprezentată de F. Carlin, barrister, de M. Healy, solicitor, de N. Niejahr, Rechtsanwältin, și de Q. Azau și de H. Wiame, avocats,

reclamantă în primă instanță,

Comisia Europeană, reprezentată de J.-F. Brakeland și de M. França, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., cu sediul în Ostrava-Kunčice,

ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, cu sediul în Roman,

Benteler Deutschland GmbH, fostă Benteler Stahl/Rohr GmbH, cu sediul în Paderborn,

Ovako Tube & Ring AB, cu sediul în Hofors,

Rohrwerk Maxhütte GmbH, cu sediul în Sulzbach-Rosenberg,

Dalmine SpA, cu sediul în Dalmine,

Silcotub SA, cu sediul în Zalău,

TMK-Artrom SA, cu sediul în Slatina,

Tubos Reunidos SA, cu sediul în Amurrio,

Vallourec Oil and Gas France SAS, fostă Vallourec Mannesmann Oil & Gas France SAS, cu sediul în Aulnoye-Aymeries,

Vallourec Tubes France SAS, fostă V & M France SAS, cu sediul în Boulogne-Billancourt,

Vallourec Deutschland GmbH, fostă V & M Deutschland GmbH, cu sediul în Düsseldorf,

Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, cu sediul în Kindberg,

Železiarne Podbrezová a.s., cu sediul în Podbrezová,

reprezentate de G. Berrisch, Rechtsanwalt, și de B. Byrne, solicitor,

interveniente în primă instanță (C-193/14 P),

CURTEA (Camera a doua),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta, președintele Camerei întâi, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a doua, și domnii J. L. da Cruz Vilaça (raportor), A. Arabadjiev, C. Lycourgos și J.-C. Bonichot, judecători,

avocat general: domnul P. Mengozzi,

grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 10 iunie 2015,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 19 noiembrie 2015,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursurile formulate, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, fostă Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, fostă Vallourec Mannesmann Oil & Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, fostă V & M France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, fostă V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, și Železiarne Podbrezová a.s. (denumite în continuare, împreună, „ArcelorMittal și alții”), pe de o parte, și Consiliul Uniunii Europene, pe de altă parte, solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care s-a admis cererea formulată de Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (denumită în continuare „Hubei”) având ca obiect anularea Regulamentului (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză (JO L 262, p. 19, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”).

Cadrul juridic

- 2 Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223) a fost înlocuit și codificat prin Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22). Cu toate acestea, ținând seama de data adoptării regulamentului în litigiu, recursurile trebuie examinate în temeiul Regulamentului nr. 384/96, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2117/2005 al Consiliului din 21 decembrie 2005 (JO L 340, p. 17, Ediție specială, 11/vol. 44, p. 15, denumit în continuare „regulamentul de bază”).
- 3 Regulamentul de bază prevedea la articolul 3 alineatele (1), (5), (7) și (9):

„(1) În sensul prezentului regulament, prin termenul «prejudiciu» se înțelege, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii comunitare, pericolul de prejudiciu important adus unei industrii comunitare sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii comunitare și se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

[...]

(5) Examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei comunitare respective implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici relevanți care influențează situația acestei industrii, inclusiv faptul că o industrie nu a surmontat în totalitate efectele practicilor de dumping sau de subvenționare din trecut, importanța marjei de dumping efective, diminuarea efectivă și potențială a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a segmentului de piață, a productivității, a randamentului investițiilor sau a utilizării capacităților; factorii care influențează prețurile în Comunitate, efectele negative efective și potențiale asupra fluxului numerarului, asupra stocurilor, asupra ocupării forței de muncă, asupra salariilor, asupra creșterii economice, asupra capacității de a mobiliza capitaluri sau investiții. Această listă nu este exhaustivă și unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de analiză.

[...]

(7) Factorii cunoscuți, alții decât importurile, care fac obiectul unui dumping, care aduc în același timp un prejudiciu industriei comunitare, se analizează, de asemenea, de așa manieră încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping în sensul alineatului (6). Factorii care pot fi considerați ca relevanți în acest sens includ, printre altele, volumul și prețul importurilor care nu sunt vândute la prețuri de dumping, scăderea cererii sau modificările configurației consumului, practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și membre ale Comunității și concurența între acești producători, evoluția tehnicilor, precum și rezultatele la export și productivitatea industriei comunitare.

[...]

(9) Stabilirea existenței pericolului de prejudiciu important se bazează pe fapte, nu doar pe presupuneri, [conjecturi] sau posibilități îndepărtate. Modificarea condițiilor care ar crea o situație în care dumpingul ar cauza un prejudiciu trebuie să fie previzibilă în mod clar și iminentă.

Pentru a stabili existența pericolului de prejudiciu important, este necesar să se examineze, printre altele, factori precum:

- (a) o rată semnificativă de creștere a importurilor care fac obiectul unui dumping pe piața comunitară, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a importurilor;
- (b) capacitatea suficientă și liber disponibilă a exportatorului sau creșterea iminentă și semnificativă a capacității exportatorului, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a exporturilor care fac obiectul unui dumping către Comunitate, având în vedere existența altor piețe de export care pot absorbi exporturile suplimentare;
- (c) intrarea importurilor la prețuri care pot determina scăderea substanțială a prețurilor sau pot împiedica în mod semnificativ creșterea prețurilor și care pot duce probabil la o creștere a cererii de noi importuri;

și

- (d) stocurile produsului care face obiectul anchetei.

Niciunul dintre acești factori nu constituie în mod necesar o bază de analiză decisivă, dar totalitatea factorilor în cauză conduc la concluzia că sunt iminente alte exporturi care fac obiectul unui dumping și că se va produce un prejudiciu important în cazul în care nu se iau măsuri de protecție.”

- 4 Articolul 6 alineatul (1) din regulamentul de bază prevede:

„În urma inițierii procedurii, Comisia, în cooperare cu statele membre, începe ancheta la nivel comunitar. Această anchetă are ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul. Pentru a realiza o determinare reprezentativă, se alege o perioadă de anchetă care, în cazul dumpingului, acoperă în mod normal o perioadă de cel puțin șase luni imediat anterioară inițierii procedurii. Informațiile referitoare la o perioadă posterioară perioadei desfășurării anchetei nu se iau în mod normal în considerare.”

Istoricul cauzei

- 5 La 9 iulie 2008, în urma unei plângeri depuse de Comitetul de protecție a industriei tuburilor din oțel fără sudură al Uniunii Europene, Comisia a publicat un aviz de inițiere a unei proceduri antidumping privind importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză (JO C 174, p. 7).
- 6 În conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază, Comisia a decis să limiteze ancheta la un eșantion. În acest context, Comisia a selecționat patru producători-exportatori chinezi, reprezentând 70 % din volumul total al exporturilor produsului respectiv în Uniune. Printre acești producători-exportatori se afla și Hubei.
- 7 La 7 aprilie 2009, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 289/2009 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză (JO L 94, p. 48, denumit în continuare „regulamentul provizoriu”).
- 8 În considerentul (13) al regulamentului provizoriu, Comisia a arătat că ancheta privind dumpingul și prejudiciul s-a desfășurat în perioada cuprinsă între 1 iulie 2007 și 30 iunie 2008 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Examinarea tendințelor utile pentru evaluarea prejudiciului a cuprins perioada dintre 1 ianuarie 2005 și sfârșitul perioadei de anchetă.

- 9 În considerentele (89) și (126) ale regulamentului provizoriu, Comisia a concluzionat că nu există un prejudiciu pentru industria Uniunii și, respectiv, că există un risc de prejudiciu pentru această industrie.
- 10 La 24 septembrie 2009, Consiliul a adoptat regulamentul în litigiu.
- 11 În considerentele (35)-(81) ale acestui regulament, Consiliul a confirmat constatările Comisiei cuprinse în regulamentul provizoriu referitoare la lipsa prejudiciului și la existența unei amenințări cu un prejudiciu pentru industria Uniunii. În această privință, Consiliul a luat în considerare date referitoare la o perioadă ulterioară perioadei de anchetă, și anume cea cuprinsă între luna iulie 2008 și luna martie 2009.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 12 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 30 decembrie 2009, Hubei a solicitat anularea regulamentului în litigiu. Comisia și ArcelorMittal și alții au intervenit în susținerea concluziilor Consiliului.
- 13 În susținerea acțiunii formulate, Hubei a invocat trei motive. Printre aceste motive, cel de al treilea era întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatul (9), a articolului 9 alineatul (4) și a articolului 10 alineatul (2) din regulamentul de bază, pentru motivul că regulamentul în litigiu era întemeiat pe erori de apreciere vădite referitoare la existența unui pericol de prejudiciu important.
- 14 Tribunalul a evocat doar cel de al treilea motiv invocat de Hubei și l-a admis, considerând, în esență, că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere, pe de o parte, atunci când a confirmat concluzia Comisiei potrivit căreia industria Uniunii se afla într-o situație vulnerabilă la sfârșitul perioadei de anchetă și, pe de altă parte, atunci când a reținut că în speță exista un pericol de prejudiciu.
- 15 În consecință, Tribunalul a anulat regulamentul în litigiu.

Procedura în fața Curții și concluziile părților

- 16 ArcelorMittal și alții și Consiliul solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate;
  - trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului și
  - obligarea Hubei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul recursurilor și în procedura în primă instanță.
- 17 Hubei solicită Curții:
- respingerea recursurilor și
  - obligarea recurenților la plata cheltuielilor de judecată.
- 18 În temeiul articolului 172 din Regulamentul de procedură al Curții, Comisia a depus un memoriu în răspuns prin care solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate;

- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și
  - obligarea Hubei la plata cheltuielilor de judecată.
- 19 Prin decizia președintelui Curții din 28 iulie 2014, cauzele C-186/14 P și C-193/14 P au fost conexe pentru buna desfășurare a procedurii orale, precum și în vederea pronunțării hotărârii.
- 20 Prin decizia președintelui Curții din 21 august 2014 a fost admisă cererea de intervenție a Republicii Italia în susținerea concluziilor Consiliului în cauza C-193/14 P.

Cu privire la recursuri

Cu privire la primul aspect al celui de al treilea motiv de recurs în cauza C-186/14 P și cu privire la primul și la al patrulea motiv de recurs în cauza C-193/14 P

Argumentele părților

- 21 ArcelorMittal și alții susțin că, la punctele 61 și 63 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a atribuit noțiunii „vulnerabilitate” o semnificație autonomă și o importanță pe care aceasta nu le are. Astfel, regulamentul de bază nu ar menționa termenii „vulnerabil” sau „vulnerabilitate” și cu atât mai puțin ar prevedea o condiție potrivit căreia, pentru a stabili existența unui pericol de prejudiciu, industria Uniunii trebuie să se afle într-o situație „vulnerabilă” la sfârșitul perioadei de anchetă.
- 22 ArcelorMittal și alții adaugă că motivele enunțate la punctele 64 și 65 din hotărârea atacată, referitoare, pe de o parte, la tendința industriei Uniunii de a investi și de a-și dezvolta capacitățile de producție și, pe de altă parte, la lipsa redresării acestei industrii ca urmare a unor practici de dumping anterioare celor care fac obiectul regulamentului în litigiu, sunt eronate.
- 23 Consiliul, susținut de Republica Italiană, consideră că, deși noțiunea „vulnerabilitate” nu figurează la articolul 3 din regulamentul de bază, se poate totuși recurge la aceasta, precum în speță, pentru a stabili existența unui pericol de prejudiciu. Astfel, examinarea situației industriei Uniunii în temeiul factorilor enumerați la articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază ar fi început cu aprecierea vulnerabilității acesteia.
- 24 Consiliul arată de asemenea că Tribunalul a efectuat în hotărârea atacată o apreciere incompletă și selectivă a factorilor și a indicilor economici relevanți, precum nivelul stocurilor, volumul de vânzări, cota de piață a industriei Uniunii, nivelul ocupării forței de muncă, prețurile de vânzare, randamentul investițiilor și profiturile acestei industrii. Potrivit Consiliului, lipsa examinării ansamblului factorilor de către Tribunal semnifică faptul că acesta a denaturat elementele de probă supuse aprecierii sale și că nu a examinat în integralitate problema vulnerabilității.
- 25 Pe de altă parte, Consiliul, susținut de Comisie, arată că examinarea situației industriei Uniunii și determinarea subsecventă a unui pericol de prejudiciu sunt operațiuni complexe de natură economică. Ar rezulta, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, că instituțiile Uniunii dispun de o putere largă de apreciere în acest sens, iar controlul jurisdicțional al exercițiului acesteia s-ar limita la verificarea respectării regulilor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, precum și a absenței unei erori vădite și a unui abuz de putere. Or, în hotărârea atacată, fără a se mulțumi cu un asemenea control, Tribunalul ar fi înlocuit aprecierea Consiliului și a Comisiei privind factori economici complecși cu propria apreciere.

- 26 Comisia adaugă că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a făcut din noțiunea „vulnerabilitate” un nou criteriu juridic în temeiul regulamentului de bază.
- 27 Hubei contestă argumentația dezvoltată de ArcelorMittal și alții și de Consiliu.

Aprecierea Curții

- 28 Tribunalul a statuat, la punctul 66 din hotărârea atacată, că Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a confirmat concluzia Comisiei care figurează în regulamentul provizoriu potrivit căreia industria Uniunii se afla într-o situație vulnerabilă la sfârșitul perioadei de anchetă.
- 29 Pentru a ajunge la această concluzie, Tribunalul a constatat, la punctul 61 din hotărârea atacată, că datele economice pe care s-au întemeiat Consiliul și Comisia nu susțineau concluzia acestor instituții, ci conturau, în ansamblul lor, profilul unei industrii în situație de forță, iar nu de fragilitate sau de vulnerabilitate.
- 30 Trebuie arătat de la bun început că Tribunalul nu a considerat vulnerabilitatea industriei Uniunii ca pe o condiție care să permită să se constate un pericol de prejudiciu.
- 31 În această privință, trebuie să se constate că, așa cum a indicat avocatul general la punctul 48 din concluzii, pentru ca instituțiile Uniunii să poată stabili dacă există un pericol de prejudiciu important pentru o industrie a Uniunii, este necesar să se cunoască situația actuală a acestei industrii. Astfel, numai prin prisma situației respective aceste instituții vor putea stabili dacă creșterea iminentă a importurilor viitoare care fac obiectul unui dumping va cauza un prejudiciu important pentru această industrie în ipoteza în care nu ar fi adoptată nicio măsură de protecție comercială.
- 32 Pe de altă parte, în considerentul (126) al regulamentului provizoriu, Comisia a constatat că, în lipsa unor măsuri de protecție comercială, importurile din China care fac obiectul unui dumping ar cauza pe termen foarte scurt un prejudiciu important unei industrii a Uniunii deja vulnerabile. Această concluzie provizorie a fost confirmată de Consiliu în considerentul (81) al regulamentului în litigiu. Prin urmare, instituțiile Uniunii au luat în considerare pretinsa situație de vulnerabilitate a industriei Uniunii în cadrul aprecierii lor privind pericolul de prejudiciu.
- 33 În plus, în recursul formulat, Consiliul a afirmat că aprecierea vulnerabilității privea situația industriei Uniunii și constituia prima etapă a examinării care permitea să se stabilească existența unui pericol de prejudiciu.
- 34 Trebuie amintit, în această privință, că, potrivit unei jurisprudențe constante, în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care acestea trebuie să le examineze. În ceea ce privește controlul jurisdicțional al unei astfel de aprecieri, acesta trebuie să se limiteze, așadar, la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere (a se vedea în special Hotărârile Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punctul 29, și Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punctul 44).
- 35 Curtea a statuat de asemenea că controlul realizat de Tribunal referitor la elementele de probă pe care instituțiile Uniunii își întemeiază constatările nu constituie o nouă apreciere a faptelor care să o înlocuiască pe aceea a instituțiilor. Acest control nu afectează puterea largă de apreciere a acestor instituții în domeniul politicii comerciale, ci se limitează să arate dacă aceste elemente sunt de natură

să susțină concluziile la care au ajuns instituțiile (a se vedea în acest sens Hotărârea Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 68).

- 36 Rezultă că, la punctul 53 din hotărârea atacată, Tribunalul a putut considera, fără a săvârși vreo eroare de drept, că îi revenea sarcina nu numai să verifice exactitatea materială a elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența acestora, ci și să controleze dacă aceste elemente constituiau ansamblul datelor pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă erau de natură să susțină concluzia care figurează în considerentele (89) al regulamentului provizoriu și (49) al regulamentului în litigiu potrivit căreia industria Uniunii se afla într-o situație de vulnerabilitate la sfârșitul perioadei de anchetă.
- 37 Cu toate acestea, este necesar să se verifice dacă, în cadrul acestui control, Tribunalul nu a denaturat elementele menționate.
- 38 În această privință, trebuie amintit că o denaturare trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile dosarului, fără a fi necesară o nouă apreciere a faptelor și a probelor (Hotărârea Europäisch-Iranische Handelsbank/Consiliul, C-585/13 P, EU:C:2015:145, punctul 49 și jurisprudența citată). Astfel, o asemenea apreciere nu este de competența Curții în cadrul unui recurs.
- 39 Consiliul reproșează Tribunalului faptul că a efectuat o examinare selectivă a elementelor pe care Consiliul era ținut să le evalueze potrivit articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază pentru a constata existența unei situații de vulnerabilitate a industriei Uniunii. Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin faptul că s-a abținut să țină seama de toți factorii care trebuiau luați în considerare pentru a stabili existența nu doar a unui prejudiciu, ci și a unei situații de vulnerabilitate.
- 40 În această privință, trebuie amintit că Tribunalul nu este obligat să motiveze fiecare dintre alegerile sale în cazul în care reține, în susținerea deciziei sale, un element de probă mai degrabă decât un altul (a se vedea în acest sens Hotărârea Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 161).
- 41 În speță, pentru a prezenta evoluția situației industriei Uniunii în perioada de anchetă, Tribunalul a amintit, la punctul 59 din hotărârea atacată, elementele economice pertinente identificate de Comisie în regulamentul provizoriu, în temeiul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, și preluate de Consiliu în regulamentul în litigiu.
- 42 La punctul 61 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat că, cu excepția evoluției cotei de piață a industriei Uniunii, celelalte douăsprezece elemente economice identificate erau pozitive și conturau, în ansamblul lor, profilul unei industrii în situație de forță, iar nu de fragilitate sau de vulnerabilitate.
- 43 În măsura în care Tribunalul nu a făcut decât să preia elementele respective astfel cum sunt identificate de Comisie în regulamentul provizoriu, nu i se poate reproșa o eroare vădită de apreciere a elementelor de probă.
- 44 Rezultă că Tribunalul nu a înlocuit evaluarea efectuată de instituțiile Uniunii cu propria evaluare și că obiecțiunea Consiliului întemeiată pe denaturarea elementelor de probă nu este întemeiată.
- 45 Pe de altă parte, în ceea ce privește argumentul instituțiilor Uniunii potrivit căruia creșterea importurilor originare din China a limitat tendința Uniunii de a investi și de a dezvolta capacitățile de producție pentru a urma expansiunea pieței, preluat de ArcelorMittal și alții, Tribunalul a apreciat, la punctul 64 din hotărârea atacată, că acest argument nu era susținut de elementele pertinente ale speței.

- 46 În ceea ce privește afirmațiile instituțiilor menționate potrivit cărora industria Uniunii nu s-ar fi restabilit integral în urma practicilor de dumping anterioare anului 2006, Tribunalul a considerat, la punctul 65 din hotărârea atacată, că aceste afirmații nu se întemeiau pe niciun element concret.
- 47 Or, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 112 din concluzii, obiecțiunile acelorași instituții referitoare la punctele 64 și 65 din hotărârea atacată urmăresc să obțină din partea Curții, fără a identifica o oarecare denaturare a elementelor de probă, o nouă apreciere a faptelor, care nu intră în sfera controlului efectuat de Curte în cadrul recursului.
- 48 Prin urmare, aceste obiecțiuni trebuie înlăturate.
- 49 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se respingă primul aspect al celui de al treilea motiv de recurs în cauza C-186/14 P și primul și al patrulea motiv de recurs în cauza C-193/14 P.

Cu privire la primul motiv de recurs în cauza C-186/14 P și la al doilea motiv de recurs în cauza C-193/14 P

Argumentele părților

- 50 ArcelorMittal și alții și Consiliul reproșează Tribunalului că la punctul 63 din hotărârea atacată a statuat în sensul că luarea în considerare, pentru stabilirea existenței unui pericol de prejudiciu, a deteriorării contextului economic se întemeia pe o eroare de drept, pentru motivul că articolul 3 alineatul (7) din regulamentul de bază exclude ca factori precum scăderea cererii să fie atribuiți importurilor care fac obiectul unui dumping.
- 51 În această privință, recurente susțin că Tribunalul a interpretat în mod eronat dispoziția menționată și că s-a întemeiat în mod eronat pe Hotărârea Comisia/NTN și Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46). Astfel, în timp ce, în cadrul cauzei în care s-a pronunțat această hotărâre, instituțiile Uniunii ar fi reținut ca element pertinent o situație de recesiune pentru a stabili existența unui prejudiciu pentru industria Uniunii, în prezenta cauză, acestea nu ar fi invocat o asemenea situație pentru a susține constatarea unui pericol de prejudiciu. Acestea nu ar fi atribuit nici efectele unei recesiuni importurilor care fac obiectul unui dumping. În schimb, ar fi constatat că o cerere excepțional de mare a mascat efectele prejudiciabile reale ale importurilor care fac obiectul unui dumping și că aceste efecte ar deveni evidente dacă cererea ar reveni la niveluri normale.
- 52 Comisia arată că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a coroborat, în mod greșit, stabilirea existenței „pericolului de prejudiciu” cu cea a „legăturii de cauzalitate”, în timp ce regulamentul de bază distinge în mod clar aceste două noțiuni.
- 53 Hubei contestă argumentația dezvoltată de ArcelorMittal și alții și de Consiliu.

Aprecierea Curții

- 54 Potrivit articolului 3 alineatul (7) din regulamentul de bază, factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unui dumping care cauzează în același timp un prejudiciu industriei Uniunii, sunt examinați astfel încât prejudiciul produs de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping. Printre acești factori, dispoziția respectivă menționează scăderea cererii.
- 55 Instituțiile Uniunii au, astfel, obligația de a examina dacă prejudiciul pe care îl înțeleg să îl rețină decurge efectiv din importurile care au făcut obiectul unui dumping și de a nu lua în considerare orice prejudiciu care decurge din alți factori și în special pe cel care și-ar avea cauza în scăderea cererii (a

se vedea în acest sens Hotărârea Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul, C-10/12 P, EU:C:2013:865, punctul 23, precum și Hotărârea TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punctul 35).

- 56 Aplicarea jurisprudenței Curții rezultate din Hotărârea Comisia/NTN și Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46, punctul 43), citată la punctul 63 din hotărârea atacată, nu poate fi înlăturată – decât cu riscul de a compromite efectul util al articolului 3 alineatul (7) din regulamentul de bază – doar pentru motivul că, spre deosebire de prezenta cauză, cea în care s-a pronunțat Hotărârea Comisia/NTN și Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46) se înscria într-un context de recesiune a industriei Uniunii.
- 57 Pe de altă parte, argumentul recurentelor potrivit căruia, contrar celor statuate de Tribunal, scăderea previzibilă a cererii a fost examinată de instituțiile Uniunii nu în cadrul analizei legăturii de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciu, ci în cel al stabilirii unui pericol de prejudiciu, se întemeiază pe o interpretare eronată a hotărârii atacate.
- 58 Astfel, la punctul 63 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat că împrejurarea, invocată de instituțiile Uniunii, potrivit căreia industria Uniunii ar fi expusă efectelor potențial prejudiciabile care rezultă din importuri care fac obiectul unui dumping în cazul în care tendința economică s-ar inversa ar permite să se stabilească, dacă este cazul, o situație de vulnerabilitate în viitor. Tribunalul a adăugat că o asemenea împrejurare era inoperantă pentru a se concluziona că industria Uniunii se afla într-o situație vulnerabilă la sfârșitul perioadei de anchetă.
- 59 În consecință, motivele enunțate la punctul 63 din hotărârea atacată nu sunt afectate de nicio eroare de drept.
- 60 Rezultă din cele ce precedă că primul motiv din cauza C-186/14 P și al doilea motiv din cauza C-193/14 P trebuie înlăturate.

Cu privire la al doilea motiv și la al doilea aspect al celui de al treilea motiv de recurs în cauza C-186/14 P și cu privire la al treilea motiv de recurs în cauza C-193/14 P

Argumentele părților

- 61 ArcelorMittal și alții consideră că Tribunalul a încălcat atât articolul 3 alineatul (9) din regulamentul de bază, cât și articolul 6 alineatul (1) din acesta prin faptul că s-a întemeiat pe incoerențele dintre datele ulterioare perioadei de anchetă și cele colectate în această perioadă. Utilizarea unor astfel de date ulterioare perioadei de anchetă în cadrul examinării unui pericol de prejudiciu nu ar fi fiabilă întrucât acestea ar reflecta comportamentul producătorilor interesați după inițierea procedurii antidumping. Aceste date ar trebui să fie utilizate numai dacă ar demonstra că instituirea unor taxe antidumping era în mod vădit inadecvată. Or, nu aceasta ar fi situația în speță.
- 62 În aceste condiții, ArcelorMittal și alții susțin că nu este necesar să se stabilească dacă Consiliul era abilitat să analizeze datele ulterioare perioadei de anchetă. Astfel, ar fi lipsit de importanță faptul că aceste date confirmă previziunile făcute de Comisie în regulamentul provizoriu pe baza datelor din perioada de anchetă. În consecință, chiar dacă Consiliul a concluzionat în mod greșit că datele ulterioare perioadei de anchetă confirmau concluziile din regulamentul provizoriu, această eroare nu ar putea să determine anularea regulamentului în litigiu.
- 63 Consiliul susține că, la punctul 92 din hotărârea atacată, Tribunalul a încălcat articolul 3 alineatul (9) din regulamentul de bază atunci când a statuat că instituțiile Uniunii au săvârșit în speță o eroare vădită de apreciere prin faptul că au constatat existența unui pericol de prejudiciu.

- 64 În această privință, Consiliul apreciază că, deși stabilirea unui pericol de prejudiciu trebuie întemeiată pe fapte și pe iminența unei schimbări a împrejurărilor, analiza acestei amenințări este în mod necesar prospectivă. În consecință, proiecțiile instituțiilor Uniunii ar putea să nu se realizeze, fără însă ca aceste instituții să fi săvârșit o eroare de drept în exercitarea competenței lor în domeniul evaluării situațiilor economice complexe. Ar fi esențial să se acorde o putere largă de apreciere autorităților competente însărcinate cu evaluarea complexă a unor evenimente viitoare în contextul politicii de protecție comercială.
- 65 Potrivit Consiliului, examinarea celor patru factori specifici prevăzuți la articolul 3 alineatul (9) din regulamentul de bază a evidențiat o „situație mixtă” în ceea ce privește existența unui pericol de prejudiciu. Ținând seama de redactarea precisă a acestei dispoziții și de puterea largă de apreciere de care ar dispune instituțiile Uniunii în domeniul măsurilor de protecție comercială, acestea ar avea competența să utilizeze această putere de apreciere pentru a constata existența unui pericol de prejudiciu întemeindu-se pe această „situație mixtă”.
- 66 În această privință, Consiliul precizează că instituțiile Uniunii, având în vedere tocmai caracterul „mixt” al situației în discuție la sfârșitul perioadei de anchetă, au continuat în mod neobișnuit, dar în interesul unei bune administrări, să supravegheze situația pieței Uniunii în perioada ulterioară perioadei de anchetă, cuprinsă între luna iulie 2008 și luna martie 2009, concentrându-și atenția asupra schimbării unor împrejurări și asupra principalilor indicatori economici. Această supraveghere ar fi permis acestor instituții să nu se înșele cu privire la evoluția acestei piețe.
- 67 Hubei contestă argumentația dezvoltată de ArcelorMittal și alții și de Consiliu.

Aprecierea Curții

- 68 Este necesar, în primul rând, să se examineze obiecțiunea potrivit căreia Tribunalul a încălcat articolul 3 alineatul (9) și articolul 6 alineatul (1) din regulamentul de bază întrucât s-a întemeiat, la punctul 91 din hotărârea atacată, pe incoerențele care ar exista între previziunile care figurează în regulamentul provizoriu și datele ulterioare perioadei de anchetă.
- 69 Trebuie amintit că, potrivit articolului 6 alineatul (1) din regulamentul de bază, „[î]n urma inițierii procedurii, Comisia, în cooperare cu statele membre, începe ancheta la nivel[ul Uniunii]. Această anchetă are ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul. Pentru a realiza o determinare reprezentativă, se alege o perioadă de anchetă care, în cazul dumpingului, acoperă în mod normal o perioadă de cel puțin șase luni imediat anterioară inițierii procedurii. Informațiile referitoare la o perioadă posterioară perioadei desfășurării anchetei nu se iau în mod normal în considerare”.
- 70 Deși este adevărat că din această dispoziție rezultă că, în principiu, datele ulterioare unei perioade de anchetă nu sunt luate în calcul în vederea anchetei privind dumpingul și prejudiciul, totuși, prin utilizarea locuțiunii adverbiale „în mod normal”, legiuitorul Uniunii nu a intenționat să excludă în totalitate o asemenea luare în considerare.
- 71 Prin urmare, instituțiile Uniunii sunt abilitate să ia în considerare, în anumite împrejurări, datele ulterioare unei perioade de anchetă. O asemenea abilitare se justifică mai mult în cadrul unor anchete având ca obiect nu constatarea unui prejudiciu, ci stabilirea existenței unui pericol de prejudiciu, care, prin natura sa, implică o analiză prospectivă. Or, existența unui pericol de prejudiciu, la fel ca existența unui prejudiciu, trebuie stabilită la data adoptării unei măsuri antidumping. În plus, din articolul 3 alineatul (9) din regulamentul de bază rezultă că stabilirea unui pericol de prejudiciu important trebuie să se bazeze pe fapte, nu doar pe presupuneri, coniecturi sau posibilități îndepărtate, și că modificarea condițiilor care ar crea o situație în care dumpingul ar cauza un prejudiciu trebuie să fie previzibilă în mod clar și iminentă.

- 72 În aceste condiții, datele ulterioare perioadei de anchetă pot fi utilizate pentru a confirma sau a infirma previziunile care figurează în regulamentul provizoriu și pentru a permite, în prima ipoteză, instituirea unei taxe antidumping definitive.
- 73 Cu toate acestea, recurgerea de către instituțiile Uniunii la aceste date ulterioare perioadei de anchetă nu poate fi exceptată de la controlul instanței Uniunii.
- 74 În această privință, trebuie amintit că deși, conform jurisprudenței citate la punctele 34 și 35 din prezenta hotărâre, un asemenea control trebuie să respecte larga putere de apreciere de care dispun instituțiile Uniunii în domeniul măsurilor de protecție comercială, Tribunalul nu depășește totuși limitele acestui control atunci când verifică dacă elementele de probă pe care instituțiile menționate își întemeiază constatările susțin concluziile pe care acestea le desprind din elementele de probă respective.
- 75 Rezultă că, în speță, Tribunalul era competent să verifice dacă datele ulterioare perioadei de anchetă, din moment ce erau invocate de instituțiile Uniunii, confirmau previziunile care figurează în regulamentul provizoriu și justificau, în consecință, instituirea unei taxe antidumping definitive.
- 76 Este necesar, în al doilea rând, să se verifice dacă Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în cadrul controlului aprecierii de către instituțiile Uniunii a celor patru factori enumerați la articolul 3 alineatul (9) din regulamentul de bază care trebuie luați în considerare pentru stabilirea existenței unui pericol de prejudiciu.
- 77 În această privință, este necesar să se arate că, în cadrul acestui control, Tribunalul s-a limitat, fără nicio denaturare, să examineze elementele de probă ulterioare perioadei de anchetă reținute de aceste instituții în regulamentul provizoriu, iar ulterior în regulamentul în litigiu.
- 78 Pe acest temei, Tribunalul a constatat că elementele de probă ulterioare perioadei de anchetă invocate de instituțiile Uniunii nu puteau susține concluzia potrivit căreia exista un pericol de prejudiciu și că, în consecință, Consiliul a săvârșit în această privință o eroare vădită de apreciere.
- 79 În consecință, fără a ignora limitele controlului jurisdicțional care prevalează în domeniul măsurilor de protecție comercială, Tribunalul a statuat, la punctul 92 din hotărârea atacată, că Consiliul a încălcat articolul 3 alineatul (9) din regulamentul de bază atunci când a reținut că exista un pericol de prejudiciu.
- 80 Rezultă că este necesar să se înlăture al doilea motiv și al doilea aspect al celui de al treilea motiv de recurs în cauza C-186/14 P și al treilea motiv de recurs în cauza C-193/14 P.
- 81 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, recursurile introduse de recurente în cauzele C-186/14 P și C-193/14 P trebuie respinse în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 82 În temeiul articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul nu este fondat, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.
- 83 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din regulamentul menționat, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.
- 84 Întrucât ArcelorMittal și alții și Consiliul au căzut în pretenții și întrucât Hubei a solicitat obligarea acestora la plata cheltuielilor de judecată, se impune ca acestea să suporte cheltuielile de judecată.

- 85 Întrucât Comisia a căzut de asemenea în pretenții, aceasta suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 86 Conform articolului 140 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. În consecință, Republica Italiană suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară și hotărăște:

- 1) **Respinge recursurile formulate în cauzele C-186/14 P și C-193/14 P.**
- 2) **Obligă ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, Železiarne Podbrezová a.s. și Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.**
- 3) **Comisia Europeană și Republica Italiană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături